

Gatij d'angiol

A Pinu

An sopatand j'ale
(gatij!)
(ma un gatij ch'an ven d'an su)
a së stërmo
(a së stërmo da cò? – a ciamo ij savù)
e svicio a corato,
a corato a la sosta
(a la sosta... ant ël ciel?!?).

Ma quand che a së strenzo
– dëscauss, patanù –
e a deurbo j'ale,
anlora as vardo,
j'euj sarà,
la boca ch'a sagna,
e a rijo,
a dësmoro,
as patelo,
a robato,
as bësbijo stranòm
– che mi iv dirai nen –
e mai a së stofio,
j'angioj an ciel.

E ël cercc ëd j'angioj
– contacc, s'a l'é bel! –
– parla pa, s'a fa gòj! –
a l'é në specc
– che j'òmo an sla Tera

a-j dijo Sol,
ma a l’é franch l’istess –
(che peui i volia fé na rima con “specc,”
ma a l’é franch l’istess).

Mauro Tosco
mauro.tosco@unito.it